

Právní moc civilních soudních rozhodnutí bezesporu náleží k ústředním institutům civilního procesu. Výzkum v této centrální oblasti občanského soudního řízení se již z tohoto důvodu nemůže omezovat na pouhý rozbor platné právní úpravy. Platí zde více než jinde, že pojetí zkoumaného předmětu by mělo vycházet z takové *teoretické koncepce*, která respektuje jak jeho vnitřní funkční vazby k dalším významným civilněprocesním institutům a zásadám, tak jeho vazby vnější, směřující především k občanskému právu hmotnému. Jedině taková koncepce následně umožňuje *kritické zhodnocení* stávající právní úpravy a poskytuje současně základ úvahám *de lege ferenda*. V neposlední řadě může taková ucelená teoretická koncepce představovat spolehlivé vodítko pro řešení otázek *soudní praxe*.

Předkládanou práci jsem proto rozdělil do dvou částí, tj. obecné (B.) a zvláštní (C.), což v podstatě odpovídá členění na *část koncepční* a *část kritickou*. V obecné části zkoumám *historická, teleologická a normativní východiska* institutu právní moci a pokouším se o formulaci vlastního teoretického stanoviska (B.II.4.), které následně ještě blíže rozvádím (B.III.). Zvláštní část práce pak představuje pokus o aplikaci představeného řešení na konkrétní problematiku *objektivních* (C.I.), *časových* (C.II.) a *subjektivních mezích právní moci* (C.III.).

Vzhledem k tomu, že samotný teoretický výklad je v mnoha ohledech velmi abstraktní, snažil jsem se jej čtenáři zpřístupnit *úvedením praktických příkladů*, ke kterým mě často inspirovala *soudní praxe*. Takto zvolený přístup je, podle mého názoru, vhodný i z toho důvodu, že umožňuje praktické ověření přijatých teoretických závěrů. Dále předesílám, že uvedení poměrně rozsáhlého *poznámkového aparátu práce*, je – vedle vlastních požadavků kladených na vědecké práce – vedeno snahou seznámit čtenáře se zahraniční (převážně německojazyčnou) literaturou, která se tématu dotýká. Jen tímto způsobem česká procesní věda může opětovně navázat kontakt se současným *(středo)evropským procesním myšlením*, ve kterém jí kdysi náleželo významné místo.

Z *hlediska metodologického* pak upozorňuji, že mi není vlastní takové pojetí práva, které omezuje jeho obsah pouze na vlastní texty právních předpisů. Úkolem právní vědy je, dle mého názoru, rovněž objevování a využívání takové argumentace, která se opírá o *historické, resp. teleologické pozadí psaných norem*. To se projevilo i v této práci.